

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

318.

Tā pilnā uzticībā Vadošās Rokas Gudrībai turpināsim izsmalcināt un pilnveidot savu iekšējo cilvēku apziņas šķīstīšanas un paplašināšanas ceļā, un varoņdarbs spilgti nostāsies mūsu priekšā visā savā daiļumā. Jo Mācības grāmatas ir pilnas ar visizsmeltošākiem norādījumiem, tikai jāiemācās tos pielietot dzīvē! Jo katrs dzīvē realizēts norādījums ir solis tuvāk Lielajam Skolotājam. Katram sitīs sava stunda! Patiesi, nezinām ne dienu, ne stundu! Tādēļ sūtu Jums, manas sirds liesmaino vēlēšanos, lai Jūs draudzīgi strādātu, rūpējoties par harmonisku atmosfēru Jūsu sanāksmēs un pārrunu vakaros. Lai tie būtu arī nelielā skaitā, bet gaiši un sasildīti ar karstas mīlestības jūtām pret Skolotāju, kas mūs Aicinājis.

Laiks ir tik bargs, ka tikai ar vislabāko padevību un saliedētību var aiziet līdz dižajai stundai, apsolītās Jaunās Pasaules stundai. Vienotība un savstarpēja cieņa gaišāko prātu un siržu vidū daudz palīdzēs šim dižajam darbam.

Jūs rakstāt, ka pašdisciplīna bieži ir vissmagākā. Bet jebkura disciplīna, galu galā, tiek novesta līdz pašdisciplīnai. Jo disciplīna, kuru mums kāds uzspiež, ir tikai ārēja disciplīna un tāda, protams, ne pie kādiem garīgiem sasniegumiem nevar novest. Kaut gan ir pieņemts uzskatīt, ka ar Skolotāju ir vieglāk noiet ceļu, jo, kā Jūs rakstāt “mums acu priekšā ir konkrēts mirdzošs piemērs...” Bet, ja mēs atskatīsimies vēsturē, mēs ieraudzīsim pārsteidzošu parādību.

Jo lielāks Skolotājs, jo mazāks tā mācekļu skaits. Pie kam, pašreizējā laika fakti spilgti apstiprina šo atbildības likumu tā pretējā proporcionalitātē. Vai tas neliecina par grūtībām sekot Skolotājam? Patiesi, mācekļa ceļš nav viegls! Protams, zemes Skolotājs, kuram ir šķīstīta ugunīga aura, var pat ar savu klātbūtni vien paātrināt mācekļa attīstību, bet tam ir nepieciešama pilnīga apziņas saskaņošana un mācekļa vislielākā padevība Skolotājam, un tad, tiešām, ir iespējami brīnumi. Bet, kā ir teicis kāds liels Skolotājs - “vienas rokas pirkstu ir pārāk daudz mācekļu skaitam.” Mūsu Zemes aura ir ļoti tumša un ja kādreiz tā ir bijusi dzeltena, tad pašreiz tā tuvāk ir grifeļu pelēkai krāsai. Baigi bija vērot šo atmosfēru, sevišķi absolūtās tumsas izplatīšanos. Pēc šī pārdzīvojuma es vairākas dienas atrados nervu drudzī. Es mokoši pārdzīvoju postu, kas apdraud mūsu planētu, bet pašreiz esmu to pārvarējusi un gandrīz mierīgi iztuos pret visām zīmēm, kas norāda ka zem tumšo spēku spiediena viena pēc otras trūkst cilvēces glābšanas kuģa enkura tauvas.

319.

Bija prieks saņemt Jūsu sirds brīnišķo vēstījumu un tajā pausto atdevību Lielajam Skolotājam. Patiesi, atdevība un kādība, kas pieder vienīgi gara valdniekiem. Bez šaubām, šo visretāko kādību Jūs esat atnesuši līdzī no pagātnes, un kur gan citur, ja ne Austrumos un varbūt pat svētajā Indijā jāmeklē šīs viscēlākās kādības sakņojumus. Visi garīgie sasniegumi, garīgā audzināšana, Indijas visizsmalcinātākā ētika balstās uz šo pamatkādību. Visa Indijas literatūra heroisma gara un atdevības caurstrāvota. Nekur tā neizprot un svētbijīgi necienī saites starp Garu un mācekli kā tieši Indijā. Pat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

šai zemei uz laiku sabrūkot, pašas tautas sirdī šī cienīšana saglabājusies un izpaužas neiznīcināmā gara kultūras starojumā. Tāpēc svētība Jums, jo Jūsu sirds trīs šajā cēlajā un tīkamā izjūtā. Patiesi, atzinība un atdevības ugunis paceļas pāri visam citam sirds veltēm.

Nobeigšu Mācības vārdiem: “peldētāji, ja jūs pieliksiet visas pūles, kurp gan jūs spēs aiznest visbīstamākais vilnis? Tas var jūs vienīgi pacelt augšup”. Tāpēc arī iesim uz priekšu zem Gaismas Hierarhijas Varenā Vairoga.

320.

Tagad jāņem vērā, ka ļoti daudzi uzdodas par Mahatmu mācekļiem. Bet patieso mācekļu skaits ir ļoti mazs. Kādreiz viens Lielais Skolotājs uz jautājumu, vai viņam daudz tuvāko mācekļu, atbildēja – vienas rokas pirkstu par daudz šim skaitam.”

Un patiešām, vai Valdoņi, kas stāv Pasaules Sardzē un piedalās varenākajās Kosmiskajās cīņās, var apgrūtināt sevi ar lielu mācekļu skaitu? Pie cilvēces pašreizējā apziņas stāvokļa tas būtu visgrūtākās enerģijas neproduktīvas patēriņš, enerģijas, kas tik vajadzīga mūsu planētas līdzsvara uzturēšanai. Daudz ir to, kas lasa Baltās Brālības Mācības grāmatas, un, domās pievienojušies norādītajam ceļam, jau ieskata sevi par viena vai otra izvēlēta Lielā Skolotāja mācekli. Viņam pa daļai ir taisnība: ja tie turpinās tiekties un, galvenais centīsies Mācību likt lietā dzīvē, tad, protams, agri vai vēlu šajā vai citā dzīvē tie uzsāks patieso mācekļa ceļu. Bet jautājiet sev tā īsti atklāti un nopietni, vai Jūs esat satikuši daudz tādu mācekļu, kuri kaut daļēji iemiesotu dzīvē Dzīvās Ētikas pamatus, kas tiem doti Mācības grāmatās? Bet vai var cerēt tuvoties, neiemiesojot tos pilnīgi jeb, pareizāk, pašreizējā neejot dzīves varoņdarba ceļu? Nopietni pārdomājiet Skolotāja grūto uzdevumu, kas uzņēmis atbildību par mācekli. Sacīšu Jums, šī nasta ir briesmīga! Šī sprieguma apmērus okulto likumu nepazinējs nevar pat iedomāties!

321.

Pilnīgi pievienojos Jums, ka nedrošu elementu pielaišana ezotēriskajā grupā vai Valdē ir ļoti bīstama. Tāpēc ar šo ļaunumu jācīnās un taktiski jānoraida dezorganizētāji elementi. Centieties uzņemt vienīgi pārbaudītas personas, kas sirdī ietvērušas Mācības pamatu – sirds atdevību Gaismas Hierarhijai, bez kā nevar būt patiesas Mācības izpratnes, jo vienīgi šī sidraba saite saista mūsu apziņu ar Skolotāja Apziņu. Personām, kas noliedz Skolotāja vadošās sākotnes atskārsmes nepieciešamību, varētu sacīt, ka tagad novērojama vispārējais sairums ir autoritātes noliegšanas sekas.

322.

M... ir daudz torņu un sardžu Himalaju piegāzēs. Iegaumējiet – neviens bez pavadoņiem sniega sardzei cauri netiks. Giganti leduskalnos uzmana pasaules upi. Ledus tīrās ugunīs zied un gaiss ozona piesātināts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

323.

Leģenda par Budu, - Kāds šķīsts cilvēks gribēja ieraudzīt Budu, saistīdams savu uzmanību pie visdažādākiem priekšstatiem. Viņa rokas netvēra cildeni gudrus atveidus, un viņa acis neiegremdējās cienīšanas vērtos priekšmetos – parādība nenāca. Beidzot ieslīdzis lūgšanā, meklētājs sajuta, ka uz pieres viņam nolaižas zirnekļa pavediens. Viņš to atbīdīja un atskanēja skaidri sadzirdama balss: “Kāpēc atraidi Manu roku? Mans stars tev sekoja, ļauj tevi apskaut.” Tad iedrebējās cilvēkā saules zalktis, un viņš atrada atsviesto pavedienu. Viņa rokās tas pārvērtās četrdesmit pērlēs un katras bij Budas Tēls. Vidū bija akmens un uz tā uzraksts: “Drošsirdība, izmisums, prieks.” Budas sekotājs guva prieku, jo zināja ceļu uz to.

324.

Cilvēks, kas izglābts, iedomājas sevi bojā gājušu. Jau bojā gājušais domā, ka tas uzvarējis. Pa visu pasauli ložņā muļķība. Nomodā cilvēki rēgu ielenkti. Var saskatīt veselu tautu ārprātu. Mācība var daudziem atdarīt acis un atgādināt pamatu negrozāmību.